

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru no. 36024/17

A.G./Türkiye

Başkan,

Arnfinn Bårdsen,

Hâkimler,

Saadet Yüksel,

Jovan Ilievski,

Anja Seibert-Fohr,

Davor Derenčinović,

Stéphane Pisani,

Juha Mikael Lavapuro,

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdürü* Hasan Bakırcı'nın katılımıyla 21 Ocak 2025 tarihinde Daire olarak toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm),

24 Nisan 2017 tarihinde yapılan yukarıdaki başvuruyu,

Davalı Hükümet tarafından ibraz edilen görüşleri ve bu görüşlere başvuran tarafından cevaben sunulan görüşleri dikkate alarak,

Gerçekleştirdiği müzakereler sonucunda aşağıdaki kararı vermiştir:

OLAY VE OLGULAR

1. Başvuran A.G. 1985 doğumlu bir Türk vatandaşıdır ve İstanbul’da ikamet etmektedir. Başkan, başvuranın kimliğinin kamuoyuna açıklanmaması yönündeki talebini kabul etmiştir (Mahkeme İç Tüzüğü’nün 47. maddesinin 4. fıkrası). Başvuran, Mahkeme nezdinde İstanbul Barosuna kayıtlı Avukat E. Keskin tarafından temsil edilmiştir.

2. Türk Hükümeti (“Hükümet”), söz konusu dönemde kendi görevlisi olan, Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Dairesi eski Başkanı H. A. Açıkgül ve Başkan Yardımcısı olan A. H. Yazıcı tarafından temsil edilmiştir.

Davanın Koşulları

3. Dava konusu olaylar, taraflar tarafından ileri sürüldüğü şekliyle aşağıdaki gibi özetlenebilir.

1. Başvuranın İddialarına İlişkin Ceza Soruşturması

(a) On Üç Kişilik Bir Grup Tarafından X Hakkında Yapılan Suç Duyurusu

4. 14 Temmuz 2014 tarihinde, on üç kişilik bir grup, öğrencisi olduklarını belirttikleri bir yoga merkezinin sahibi olan X hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunmuştur. Müştekilere, kendisini “profesör” olarak tanıtan X’in, yoga eğitimi kisvesi altında tarikat benzeri bir yapılanma kurduğunu iddia etmişlerdir. X’in önerisi üzerine merkeze maddi destek sağlamaya ikna edilmişler ve hem maddi hem de manevi olarak sömürüldüklerini beyan etmişlerdir. İlgili kişiler ayrıca, X’in marka adını kullanarak franchise sözleşmeleri kapsamında yoga stüdyoları açmaya zorlanmışlardır. Dolandırıcılık iddialarının yanı sıra, X’in cinsel taciz eylemlerinde bulunduğunu da ileri sürmüşlerdir.

(b) Başvuran Tarafından X Hakkında Yapılan Suç Duyurusu

5. Aynı gün başvuran da grup halinde yapılan şikâyetteki iddialara benzer nitelikteki iddialarla X hakkında emniyet müdürlüğüne suç duyurusunda bulunmuştur. Başvuran özellikle, X ile Ağustos 2011’de İzmir’de X tarafından düzenlenen bir yoga festivali sırasında tanıştığını ve X’in kendisini burada “yoga üstadı” ve “profesör” olarak tanıttığını belirtmiştir. X’ten çok etkilenmiş ve festivalde birkaç gün daha kalmıştır. Kendisinden derinden etkilendiğini ve festivalde birkaç gün kaldığını belirtmiştir. Daha sonra kendisi de yoga eğitmeni olmaya karar vermiştir. Festival boyunca katılımcılar gündüzleri yoga ve spor yapmaktaydı, geceleri ise X tarafından yapılan konuşmaları dinlemekteydiler. Bu konuşmalarda X, sevgisini kazanmanın ve kendisine sadık kalmanın dünyadaki mutluluğun tek yolu olarak tanımlamış ve öğrencilerine kendisine kayıtsız şartsız itaat etmeleri gerektiğini telkin ederek adeta onları “hipnotize” etmiştir. Sonuç olarak başvuran, X’in talimatları doğrultusunda, yoga merkezinden ayrılmaya karar vermiş bazı öğrencileri cezalandırmak amacıyla asılsız suç duyurusunda bulunmak gibi normal koşullarda asla yapmayacağı eylemleri gerçekleştirmiştir. Başvuran daha sonra 2012 yılında yoga eğitmeni olmuş, X ile bir franchise anlaşması imzalamış ve X’in marka adını kullanarak İzmir’de kendi yoga stüdyosunu açmıştır. Yoga eğitmeni olduğu sıralarda, X ile sık sık görüşmeye başlamıştır. Merkez bayideki X’in odasına gittiğinde, X’in kendisine karşı sıcak davrandığını ve kendisiyle fiziksel temas kurduğunu belirtmiştir. Bunu yaparken X’in kendisine “çakralarını açtığını”, bilimsel bir amacı olduğunu ve bu tür temasın özel bir yoga tekniği olduğunu söylediğini iddia etmiştir.

6. Belirtilmeyen bir zaman ve yerde X’in odasında gerçekleşen söz konusu görüşmelerin ilkinde, X, tamamen çıplak bir halde yerde yatarken başvurandan önce boynuna, ardından da vücudunun diğer bölgelerine masaj yapmasını istemiştir. Başvuran nitekim, X’in psikolojik etkisi altında ona oral

seks yapmıştır. Bundan sonra, X her İzmir'e geldiğinde ya da çeşitli etkinlik veya festivallerde bir araya geldiklerinde, X kendisine bu şekilde evrensel sevgiyi paylaştıklarını ve bir enerji akışı oluşturduklarını söyleyerek başvuranla anal ya da vajinal cinsel ilişkiye girmiştir. Başvuran, X'in kendisini hipnotize ettiğini ve psikolojik baskı uyguladığını, bunun sonucunda normal koşullarda asla yapmayacağı şeyleri yaptığını ileri srmştr. Tüm bu cinsel eylemlerin kendi iradesi dışında, X'in komutları ve telkinleri altında, ona itaat etmesi nedeniyle gerçekleştiğini ve bu eylemlerin tecavüz niteliğinde olduğunu iddia etmiştir. Başvurana yönelik son cinsel saldırının Mayıs 2014'te Akçakoca'da düzenlenen yoga festivali sırasında X'in odasında gerçekleştiğı belirtilmiştir. Başvuran, ancak merkezden ayrıldıktan sonra, aralarında reşit olmayanların da bulunduğu çok sayıda kadının X tarafından tecavüze ve cinsel saldırıya maruz kaldığını öğrendiğini ifade etmiştir. Bilimsel amaçlar, çakra açma, enerji aktarımı ve benzeri konularda X'in kendisine yalan söylediğini ancak o zaman anladığını belirtmiştir. Başvuran, defalarca tecavüze uğradığını iddia ederek yetkililerden X'in bu suçtan dolayı yargılanmasını talep etmiştir.

(c) X'in Tutuklanması ve Başvuranın İddialarına İlişkin İlk İfadeleri

7. İstanbul Cumhuriyet Savcılığı, X hakkında dolandırıcılık, cinsel taciz, cinsel saldırı ve diğer bazı suçlar yönünden soruşturma başlatmış ve tüm şikâyetçilerin ayrıntılı ifadelerinin alınması talimatını vermiştir. 15 Temmuz 2014 tarihinde X'in ikametgahında ve iç yerinde arama yapılmış ve X gözaltına alınmıştır.

8. X, 17 Temmuz 2014 tarihinde nitelikli cinsel saldırı suuna ilişkin olarak bir hâkim tarafından sorgulanmıştır. X, kendisine karşı bir karalama kampanyası yürütüldüğünü ileri sürmüştür. Hâkim, X'in adli kontrol şartıyla serbest bırakılmasına ve yurt dışına çıkışının yasaklanmasına karar vermiştir.

9. X, 19 Ağustos 2014 tarihinde İstanbul Cumhuriyet Savcısına yeniden ifade vermiştir. 17 Temmuz 2014 tarihinde verdiği ifadesini yinelemiş ve

cinsel saldırı iddialarına ilişkin olarak genel itibarıyla hipnoz gibi bir yöntemi asla kullanmadığını, zaten hipnoz yapmayı bilmediğini ve yoganın hipnozla hiçbir ilgisinin bulunmadığını savunmuştur.

(d) İstanbul ve İzmir Cumhuriyet Başsavcılıklarının 30 Eylül 2014 ve 10 Mart 2015 Tarihli Yetkisizlik Kararları

10. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, 30 Eylül 2014 tarihinde başvuranın iddialarına ilişkin soruşturmayı toplu olarak yapılan suç duyurusuna ilişkin soruşturmadan ayırmış ve başvurana karşı işlendiği iddia edilen fiillerin kendi yetki alanı dışında gerçekleştiği gerekçesiyle yetkisizlik kararı vermiştir. Savcılık soruşturma dosyasını hem İzmir hem de Akçakoca Cumhuriyet Başsavcılıklarına göndermiştir. İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı da benzer şekilde 10 Mart 2015 tarihinde iddia edilen fiillerin kendi (yargı) yetki alanı dışında gerçekleştiği gerekçesiyle yetkisizlik kararı vermiş ve dosyayı Akçakoca Cumhuriyet Başsavcılığına göndermiştir.

(e) Akçakoca Cumhuriyet Savcısı Tarafından Başvuranın İddialarına İlişkin Yürütülen Soruşturma

11. Akçakoca Cumhuriyet Savcılığı 20 Ekim 2014 tarihinde, İzmir'in Karşıyaka ilçesinde ikamet eden başvuranın, müşteki sıfatıyla ayrıntılı ifadesinin alınmasını Karşıyaka Cumhuriyet Başsavcılığından talep etmiştir. İfadenin, kadın polis memurları tarafından ve Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 234. maddesinin 1 ve 3. fıkraları uyarınca Baro tarafından görevlendirilecek bir kadın avukatın eşliğinde alınması öngörülmüştür. Bu bağlamda Akçakoca Cumhuriyet Savcılığı, aşağıdaki bilgilerin toplanması amacıyla başvurana sorular yöneltilmesini talep etmiştir:

(i) cinsel saldırıya uğradığı festivalin yapıldığı yerin adresi; cinsel ilişkiye kendi isteği ile girip girmediği; kaçma, kurtulma imkânı ya da polisi, jandarmayı veya başka birini arama fırsatının olup olmadığı; cep telefonunun

yanında olup olmadığı; telefonla herhangi birine haber verip vermediğı; karşı koyup koymadığı; ılık atıp atmadığı ve üstü örtülü şekilde rıza gösterip göstermediğı;

(ii) Olay tarihinde bakire olup olmadığı; kendisine tecavüz edildiğini iddia ettiğı yerin veya evin adresi ve özellikleri; olayın tarihi ve saati; tanık olup olmadığı, varsa bunların eşkli, açık kimlik bilgileri ve telefon numaraları;

(iii) İddia edilen tecavüzden hemen önce veya sonra fiziksel saldırıya ya da tehdide maruz kalıp kalmadığı; olay tarihinde neden polise veya jandarmaya müracaat etmediğı; olay tarihinde hastaneden rapor alıp almadığı; tecavüz iddiasına ilişkin olayların zaman sırayla ve anbean ayrıntılı anlatımı; olay tarihinde kendisinin ve kendisine tecavüz ettiğı iddia edilen kişinin giydiğı kıyafetlerin tarifi (rengi ve cinsi); ve şikyeti olup olmadığı;

(iv) hamile olup olmadığı ve hamile ise bebeğı doğurmak isteyip istemediğı; jinekolojik muayeneden geçmek isteyip istemediğı; jinekolojik muayeneye rızası olup olmadığı; ve başka kanıtı olup olmadığı veya başka tanıkların bulunup bulunmadığı.

12. Akçakoca Cumhuriyet Başsavcılığı ayrıca, Karşıyaka Cumhuriyet Başsavcılığına, tanık araştırması yapılması ve ifadelerinin alınması amacıyla kendi soruştırma işlemlerini yürütmesi talimatını vermiştir. Buna ek olarak, başvuranın, ifadesinin bir sureti ve tüm ekli belgelerle birlikte, öncelikle jinekolojik muayene yapılmak üzere en yakın Adli Tıp Kurumu şube Müdürlüğüne sevk edilmesi talimatını vermiştir. Cumhuriyet savcısı, tıbbi raporda aşağıdaki hususlara yer verilmesini istemiştir:

(i) Başvuranın herhangi bir cinsel saldırıya maruz kalıp kalmadığı ve eğer maruz kalmışsa, bu saldırının vcoda bir organ veya başka bir cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilip gerekleştirilmediğı ve saldırının gerçekleştiğı zaman;

(ii) Başvuranın beden ve ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda olup olmadığı;

- (iii) Başvuranın cebir veya şiddete maruz kalıp kalmadığı;
- (iv) Cinsel saldırı sonucunda, başvuranın vücudunda direncinin kırılmasını sağlayacak ölünün ötesinde cebir izi bulunup bulunmadığı,
- (v) Cinsel saldırı suçu sonucunda başvuranın beden veya ruh sağlığında herhangi bir bozulma olup olmadığı;
- (vi) Başvuranın bakire olup olmadığı; değilse, hangi tarihte bekaretini kaybettiği; zorlama belirtisinin olup olmadığı; hamile olup olmadığı ve hamile ise kaç haftalık olduğu;
- (vii) Başvuranın, kendisine karşı işlendiği iddia edilen fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneğinin gelişip gelişmediği; beyanına itibar edilip edilemeyeceği; başvuran cinsel birlikteliklerin tamamını X'in komutları ve telkinlerinin etkisi altında gerçekleştirdiği yönündeki beyanları göz önünde bulundurularak (cinsel ilişki sırasında hipnoz ve psikolojik baskı altında olmasaydı asla yapmayacağı şeyleri yaptığını; tüm cinsel ilişki olayları sırasında kendinde olmadığını; sadece onun talimatlarına uyduğunu; ve tüm cinsel ilişki olaylarının tecavüz teşkil ettiğini iddia etmesiyle ilgili olarak) komut, telkin, hipnoz, psikolojik baskının rızayı ortadan kaldırıp kaldırmayacağı, bilinç ve irade dışı hareket etmeye sebep olup olmayacağı.

Cumhuriyet savcısı ayrıca, cinsel saldırı belirtileri görülmesi halinde, moleküler veya genetik inceleme yapılmak üzere başvuranın vücudundan kan, sa, tükürük, tırnak ve sperm örnekleri alınması talimatını vermiştir.

13. Buna ek olarak Akçakoca Cumhuriyet Savcılığı, Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı Kanun) 86. maddesi uyarınca kasten yaralama suçu kapsamında başvuranın adli tıp muayenesinin yapılmasına karar vermiştir. İftira veya asılsız suçlamada bulunma iddialarıyla karşı karşıya kalma ihtimalini göz önünde bulunduran savcılık, bu hususa ilişkin olarak da ilave bir adli tıp muayenesi yapılması talimatını vermiştir. Savcılık, raporda şu bilgilerin yer alması gerektiğini belirtmiştir:

- (i) Başvuranın akıl hastası olup olmadığı veya herhangi bir zihinsel engelinin bulunup bulunmadığı, akıl hastası ise teşhisi; işlediği fiilin hukuki

anlam ve sonuçlarını algılayıp algılayamadığı; işlediğı fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğinin azalmış olup olmadığı ve Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 74. maddesi uyarınca gözlem altına alınmasına gerek olup olmadığı;

(ii) Bir akıl hastalığı veya zihinsel engeli bulunduğunun tespit edilmesi halinde, günlük yaşam faaliyetlerini yerine getirip getiremediğı ya da sürekli yardıma, korunmaya veya bakıma ihtiyaç duyup duymadığı;

(iii) Başkalarının güvenliğini tehlikeye sokup sokmadığı; alkol veya uyuşturucu madde bağımlısı olup olmadığı; ağır tehlike arz eden bulaşıcı bir hastalığı olup olmadığı; serseri bir yaşam sürüp sürmediğı; toplum için tehlike oluşturup oluşturmadığı; kişisel korunması, tedavisi, eğitim veya ıslahı için elverişli bir kuruma yerleştirilmesine veya alıkonulmasına ya da kısıtlanmasına gerek olup olmadığı.

14. 5 Kasım 2014 tarihinde kadın polis memurları, başvuranın kendi avukatının yardımıyla hazırladığını belirttiğı ifadesini almıştır. İfadesine göre, başvuran 2011 ile 2014 yılları arasında söz konusu yoga merkezi ile bir bağ kurmuştur. Bu dönemde, X’in telkinlerinin gittikçe daha fazla etkisi altına girmiş ve tereddüt etmeden her istediğini yapmıştır. Cinsel birliktelik yaşadığı diğerk öğrencileri gibi, başvuran da “üstad”ın cinsel enerjisini kendisine aktardığına inanmış ve diğerkleri gibi bu sayede tekâmül ettiklerini düşündüğü için kendini ayrıcalıklı hissetmiştir. Başvuran, X’in diğerk öğrencilerle de cinsel ilişkiye girdiğinin farkındaymış; ancak bu tür ilişkilerin özel bir yoga tekniğı olduğuna inandığı için bunu normal karşılamıştır. Zaman zaman, X’in kendisine neden cinsel eylemlerde bulunduğunu sorgulamış, ancak daha sonra “üstadı” sorgulamanın hata olduğunu ve kendisinin anlayamadığı bir nedenin olduğunu düşünmüştür. X, ilişkileri hakkında kimseye bir şey söylememesi yönünde talimat verdiği için şüphelerini kimseyle paylaşmamıştır. Başvuran, 2013 ve 2014 yıllarında X ile cinsel ilişkiye girdiğı üç tarihi belirtmiştir. Başvuran, X’i spiritüel rehber olarak gördüğünü ifade etmiştir. Ona duyduğu sevgi ve saygı sonsuzdu, ancak

aralarında duygusal bir bağ olmamıştır. Ayrıca, onunla duygusal ya da cinsel bir ilişki kurmak da hiç istememiştir. Bu cinsel ilişkiler sonucunda hamile kalmamıştır. O dönemki ruh hali göz önüne alındığında, kaçmayı veya polise başvurmayı da düşünmemiştir. X'in talimatlarına uyduğu için direnmemiş veya çılgılık atmamıştır. X ile cinsel ilişkiye girmeden önce bakire değildir ve cinsel ilişki sırasında veya sonrasında fiziksel şiddete maruz kalmamıştır. X'in etkisi altında olduğu için polise veya adli makamlara başvurmamıştır. Ancak daha sonra, X ile cinsel ilişkiye girmek istemediğini fark etmiş ve tecavüze uğradığı kanaatine varmıştır. Başvuran, çeşitli tıbbi muayenelerin yapılmasına rıza göstermiştir.

15. Aynı gün, İzmir Adli Tıp Şube Müdürlüğü tarafından, başvuran üzerinde jinekolojik ve fiziksel muayene gerçekleştirilmiştir. Muayene sonucunda hazırlanan raporda, kızlık zarında eski bir yırtık saptanmış, bu yırtığın özelliklerine göre, yırtığın son on günden daha önceki bir tarihte meydana gelmiş olduğu ortaya konulmuştur. Bir organ veya başka bir cisim aracılığıyla anal penetrasyon gerçekleştiğine dair herhangi bir tıbbi bulguya rastlanmamıştır. Bununla birlikte, başvuranın yaşı ve fiziksel gelişimi göz önüne alındığında; rıza, tehdit veya kayganlaştırıcı madde kullanımı gibi etkenler nedeniyle fiziksel bir direnç gösterilmemiş olması durumunda, herhangi bir bulgu oluşmadan anal cinsel ilişkinin gerçekleşmiş olabileceği; ayrıca, olayın üzerinden zaman geçmiş olduğundan olay anında görülebilecek olası yaralanma izlerinin çoktan kaybolmuş olmasının da mümkün olabileceği belirtilmiştir. Olayın üzerinden geçen zaman nedeniyle sürüntü örneği alınması mümkün olmamıştır. Başvuranın vücudunda herhangi bir travmatik lezyon tespit edilmemiştir. Öte yandan; hamile olup olmadığına ilişkin raporun bir kadın hastalıkları ve doğum kliniğinden; ruh sağlığının bozulup bozulmadığının, başvuranın kendisini savunup savunamayacağı ve diğer ilgili hususlara dair raporun ise ayrıntılı psikiyatrik muayene gerektirmesi nedeniyle tam teşekküllü bir hastanenin psikiyatri servisinde alınmasının uygun olacağı belirtilmiştir.

16. 6 Kasım 2014 tarihinde, başvuran, adli tıp ve psikiyatri alanlarında uzmanlaşmış beş doktordan oluşan Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Yetişkin Adli Tıp Kurulu tarafından muayene edilmiştir. Muayenenin ardından 21 Kasım 2014 tarihinde düzenlenen rapora göre, başvuran 2011 ile 2014 yılları arasında çok sayıda cinsel saldırıya maruz kaldığını iddia etmiştir. Ege Üniversitesi doktorları, İzmir Adli Tıp Şube Müdürlüğü'nün 5 Kasım 2014 tarihli raporuna atıfta bulunarak, iddia edilen olayların üzerinden geçen süre nedeniyle bu bağlamda toplanıp incelenecek numunelerin, şüpheli faille eşleştirilebilecek objektif bilimsel kanıtlar sunamayacak olması sebebiyle, söz konusu cinsel saldırıların ne zaman gerçekleştiğini tıbben tespit etmenin mümkün olmadığını belirtmişlerdir. Ayrıca, İzmir Halk Sağlığı Laboratuvarı'nda yapılan kan analizine göre başvuranın gebe olmadığını ve herhangi bir bulaşıcı hastalığı bulunmadığını kaydetmişlerdir. Buna ek olarak raporda, başvuranın beden ve ruh bakımından kendisini savunabilecek durumda olduğu sonucuna varılmıştır. Kasten yaralama suçu açısından değerlendirilebilecek herhangi bir yaralanması veya olası başka bir sekeli olmadığı tespit edilmiştir. Vücudunda darp veya cebir izine rastlanmamıştır. Herhangi bir akıl hastalığı veya zihinsel engeli bulunmadığı; Alkol veya uyuşturucu bağımlısı olmadığı, serseri bir yaşam sürmediği ve başkalarının güvenliğini tehlikeye atmadığı ya da toplum için bir tehlike oluşturmadığı; Uzun bir süre boyunca meydana geldiği iddia edilen cinsel saldırıların yol açtığı travma sonrası stres bozukluğu nedeniyle ara sıra psikiyatrik tedavi gördüğü; Ancak muayene tarihi itibarıyla herhangi bir kalıcı ruhsal bozukluğu bulunmadığı; Kendisine karşı işlendiği iddia edilen fiillerin hukuki anlam ve sonuçlarının bilincinde olduğu; Bununla birlikte, yoga öğretisi ve bu öğretilerdeki hoca-öğrenci ilişkisinin doğası gereği usta-çırak ilişkisi olduğu, bu tür ilişkilerde ortaya çıkabilecek psikiyatrik bir kavram olan transferans ve karşı transferans (duygu aktarımı) süreçlerinin kişinin doğruyu ayırt etme yeteneğini etkileyebileceği, hocaların bu süreçlerin farkında olup transferans nesnesi olmamak için gerekli önlemleri almaları

gerektiği, zira bu duyguların kontrolünün zor olduğu ve bu durumlarda kişilerin kontrolsüzce istenmeyen eylemlere yönlendirilmesinin ya da teşvik edilmesinin kolaylaştığı, doktorlar, kendi görüşlerine göre, başvuranın bu tür bir etki altında kalmış olabileceği ve bu durumun ilgilinin rızasını sakatlayabileceği sonucuna varmışlardır.

17. 30 Nisan 2015 tarihinde Y isimli şahıs, başvuranın iddialarına ilişkin bir beyanda bulunmuş ve X'in hem kendisini hem de başvuranı; kendisinin doğaüstü güçlere sahip olduğu, doğum ve ölüm döngüsünü (karma) kırabilecek tek kişinin kendisi olduğu ve ancak kendisinin enerjisiyle tamamlanabilecekleri fikrini aştığını, öğrencileri olarak kendisinin her dediğini yaptıklarını, X'in kitaplarında ve konuşmalarında cinselliği "ustadan" bir enerji aktarımı olarak nitelendirdiğini, ayrıca X'in başvuranı kendisine masaj yapması için merkezdeki odasına defalarca çağırdığına tanık olduğunu, başvuranın X'in odasına girerek saatlerce kaldığını ve odadan çıktığında her zaman yüzünün kızarmış olduğunu, X'in başka birçok kişiye karşı da taciz ve şiddet eylemlerinde bulunması sebebiyle başvuranın şikayetçi olduğu olayların doğru olduğuna inandığını beyan etmiştir.

18. X'in avukatı, 5 Mayıs 2015 tarihinde, X hakkında benzer iddialarla ilgili olarak Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından verilen kovuşturmayla yer olmadığına dair kararın bir örneğini Akçakoca Cumhuriyet Başsavcılığına sunmuştur. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, X ile şikâyetle bulunan kadın arasındaki cinsel ilişkinin rızaya dayalı olduğu sonucuna varmıştır. Müdafî ayrıca 25 ve 29 Haziran 2015 tarihlerinde, bazı kişilerin tanık olarak dinlenmesini talep etmiştir.

19. Temmuz 2015'te, X'in eski öğrencilerinden diğer beş kişi, X ile başvuran arasındaki ilişkinin niteliğine dair emniyette ifade vermişlerdir. Bu kişilerin tamamı, sosyal etkinliklerde başvuranın X'in yanındaiken mutlu ve rahat görüldüğünü, X ile fiziksel teması bizzat kendisinin başlattığını iddia etmişlerdir. Tanıklardan bazıları, başvuranın X'e onu sevdiğini ve özlediğini söylediğine ve kendi isteğiyle X'e masaj yaptığına şahit olduklarını beyan

etmişlerdir. Diğer tanıklar ise başvuranın güçlü bir karaktere sahip olduğunu ve manipülasyona boyun eğmeyeceğini iddia etmişlerdir. Ayrıca bu tanıklardan bazıları, X'e karşı bir karalama kampanyası yürütüldüğünü ve Y'nin kendilerine X'in markasını devralacağını söylediğini belirtmişlerdir. Söz konusu tanıklar; Y, başvuran ve bir başka kişinin söz konusu yoga merkezinde yönetici olduklarını ve farklı şehirlerde X'in marka adı altında kendi stüdyolarına sahip olduklarını ifade etmişlerdir. Tanıklar, X'in, etrafındakileri iradeleri dışında herhangi bir eylemde bulunmaya ikna etmek amacıyla hipnoz veya benzeri teknikler kullanmadığını, merkezde yalnızca yasal yoga tekniklerinin uygulandığını ileri sürmüşlerdir.

20. X, 7 Ağustos 2015 tarihinde, Cumhuriyet savcısının talimatı üzerine ayrıntılı bir ifade vererek başvuranın çakra açma, hipnoz, telkin, komut, psikolojik baskı, ruhani söylemler ve benzeri yöntemleri kullandığı yönündeki iddialarının tamamen asılsız olduğunu ve kendisine karşı yürütülen bir karalama kampanyasının parçası olduğunu ileri sürmüştür. Sahibi olduğu tescilli yoga markasının yakın zamanda önde gelen küresel bir marka haline geldiğini belirtmiştir. Bu nedenle, kendisine yöneltilen tüm suçlamaların markasını ele geçirmek ve kendisini ülkeden uzaklaştırmak isteyen Y, başvuran ve merkezdeki diğer yönetici tarafından art niyetli bir amaçla yapıldığını iddia etmiştir. X, işin içinde parasal hususların da söz konusu olduğuna dikkat çekmiştir. Ayrıca, başvuran ile arasında belirli bir yakınlaşma olduğunu ve kendisiyle fiziksel temasta bulunmayı isteyen tarafın başvuran olduğunu belirtmiştir. X, başvuran ile Mayıs 2014'te düzenlenen bir festival sırasında görüşüklerini ve rızaya dayalı bir ilişki yaşadıklarını iddia etmiştir. Başvuranın üniversite mezunu, geliri ve kariyeri olan, kendine güvenen ve özgüvenli bir kişi olduğunu belirtmiştir. Başvuranın, uzun yıllara dayanan arkadaşlıkları boyunca rızasını ortadan kaldıracak derecede etkisi altında kaldığı, ancak sonrasında sadece on beş gün içinde akli başına geldiği yönündeki iddiasının tamamen mantık dışı olduğunu; sonuç olarak X, suçsuz olduğunu ifade etmiştir.

21. 13 Ağustos 2015 tarihinde, X'in avukatı savcılığa savunma dilekçesini sunmuş ve bu dilekçeye, Dokuz Eylül Üniversitesi ve Celal Bayar Üniversitesi Adli ve Psikiyatri Bölümlerindeki profesör ve doçentler tarafından 1 ve 31 Temmuz 2015 tarihlerinde hazırlanan uzman raporları da dahil olmak üzere çeşitli destekleyici belgeler eklemiştir. Raporlarda, Ege Üniversitesi Tıp Fakóltesi tarafından 21 Kasım 2014 tarihinde hazırlanan rapora (bk. yukarıda 16. paragraf) ve X tarafından uzmanlara sunulan tanık ifadeleri gibi diğler belgelere değinilmiştir. Raporlarda, başvuran üzerinde etki, hipnoz veya başka bir psikolojik baskı belirtisi bulunmadığı ve başvuranın bilinç ve irade dışı hareket ettiğini gösteren hiçbir şey olmadığı sonucuna varılmıştır. Her iki raporda da iddia edilen eylemlerin birkaç yıl boyunca devam ettiği ve bu süre zarfında başvuranın hipnoz altına alındığı veya başka herhangi bir psikolojik etki altında olduğu iddiasını destekleyecek hiçbir kanıt bulunmadığına dikkat çekilmiştir. Raporlardan birinde, psikanaliz veya benzeri terapiler sırasında gözlemlenebilecek aktarım veya karşı-aktarımın varlığını gösteren tıbbi bir kanıtın bulunmadığı belirtilmiştir. Her iki raporda da başvuranın reşit olduğu ve rızasını geçersiz kılabilecek herhangi bir zihinsel engeli bulunmadığı vurgulanmıştır. Raporlarda, cinsel ilişkilerin başvuranın rızası olmadan gerçekleştiğini gösteren hiçbir kanıt bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

22. Akçakoca Cumhuriyet Başsavcılığı 8 Eylül 2015 tarihinde, cinsel saldırı ve kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçları yönünden X hakkında kovuşturmaya yer olmadığına dair karar vermiştir. Cumhuriyet savcısının, başvuranın şikayetini iddia edilen olayların gerçekleşmesinden uzun bir süre sonra yaptığını ve beyanlarının soyut iddialara dayandığını belirtmiştir. İzmir Adli Tıp Şube Müdürlüğü ve Ege Üniversitesi tarafından düzenlenen raporlarda cinsel saldırıya ilişkin herhangi bir bulguya yer verilmediğı ve söz konusu raporlara göre başvuranın bakire olmadığı belirtilmiştir. X tarafından sunulan raporlar ve diğler belgeler, başvuranın iddialarını destekleyecek hiçbir bilimsel veya hukuki delil bulunmadığını göstermektedir. Cumhuriyet

savcısı dava dosyasında X hakkında kamu davası açılmasını haklı kılacak objektif delil veya tarafsız tanık anlatımı bulunmadığı ve başvuranın iddialarının soyut nitelikte kaldığı sonucuna varmıştır. Cumhuriyet savcısı ayrıca, X hakkında soruşturma yürüten diğer Cumhuriyet savcılıklarının da kovuşturmaya yer olmadığına dair kararlar verdiklerini belirtmiştir.

23. Başvuran, 30 Eylül 2015 tarihinde, 8 Eylül 2015 tarihli kovuşturmaya yer olmadığına dair karara itiraz etmiştir. Başvuran, X'in kendisini hipnotize ettiğini iddia etmediğini, ancak kendisine psikolojik baskı uyguladığını ve iradesini kaybedecek derecede kendisini etkisi altına alması nedeniyle şikayetçi olduğunu ifade etmiştir. Başvuran ayrıca, 21 Kasım 2014 tarihli raporun içeriğinin ve Y tarafından verilen ifadenin dikkate alınmadığını ileri sürmüştür. Bunun yanı sıra başvuran, X hakkında İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi nezdinde derdest bir ceza davası bulunduğunu ve X'in Hz. Muhammed hakkındaki söylemlerine ilişkin olarak Ankara Ceza Mahkemesi önünde yürütölen başka bir yargılamanın da devam ettiğini ileri sürmüştür.

24. Başvuranın itirazına cevaben X, başvuranın 14 Temmuz 2014 tarihli ifadesinde kendisini hipnoz uygulamakla suçladığını ve Cumhuriyet savcısının hakkında verdiği kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın hukuka ve dosyadaki bilgi ve belgelere uygun olduğunu savunmuştur. X, sadece Y tarafından yapılan şikâyeteye ilişkin sürecin devam ettiğini, kendisine yönelik diğer tüm şikayetlerin ise reddedildiğini eklemiştir.

25. Düzce Sulh Ceza Hâkimliği, 26 Ekim 2015 tarihinde başvuranın itirazını reddetmiştir. Hakimlik, başvuranın iddialarına ilişkin yeterli bir soruşturma yürütöldüğü kanaatine varmıştır. Bu bağlamda hakimlik, ilgili tüm delillerin toplandığını ve başvuranın itirazının Cumhuriyet savcısı tarafından varılan sonucu değıştirecek nitelikte olmadığını tespit etmiştir.

2. Anayasa Mahkemesi Kararı

26. Başvuran, 16 Aralık 2015 tarihinde, iddialarına ilişkin yürütölen ceza soruşturmasının sonucu nedeniyle adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini

ileri sürerek Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunmuştur. Başvuran, X'in haksız nüfuzu altında kendisiyle cinsel ilişkiye girmeye zorlandığını, Akçakoca Cumhuriyet Başsavcılığı ile Düzce Sulh Ceza Hakimliğinin şikayetleri hakkında yeterli bir soruşturma yürütmediğini iddia etmiştir. Bu mercilerin ataerkil bir yaklaşım benimsediklerini ve davanın koşullarını değerlendirirken Ege niversitesinin 21 Kasım 2014 tarihli raporunu dikkate almadıklarını ileri sürmüştür.

27. Anayasa Mahkemesi, 6 Ocak 2017 tarihinde başvuranın bireysel başvurusunu açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar vermiştir. Mahkeme ilk olarak, kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı kapsamında etkili bir soruşturma yürütülmediği iddiasına ilişkin olması nedeniyle, başvuranın şikayetinin Anayasa'nın 17. maddesi açısından incelenmesi gerektiği kanaatine varmıştır. Yetkili makamların, başvuranın iddialarını soruşturma yönündeki pozitif yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğine dair bir değerlendirme yapılması gerektiğini belirtmiştir. Bu bağlamda Anayasa Mahkemesi, suç duyurusu söz konusunun olaylardan bir süre sonra yapılmış olsa dahi, başvuranın iddiaları üzerine derhal bir soruşturma başlatıldığını gözlemlemiştir. Bu soruşturma kapsamında İzmir Adli Tıp şube Müdürlüğü ve Ege niversitesi raporlar düzenlemiş, şüphelinin ifadesi alınmış, Dokuz Eylül niversitesi ile Celal Bayar Üniversitesi Adli tıp ve Psikiyatri Bölümlerinden bilimsel uzman mütalaasına başvurulmuştur. Soruşturma makamları, başvuranın iddialarını destekleyecek bilimsel veya hukuki bir delil bulunmadığı gibi, kamu davası açılması için yeterli kabul edilebilecek somut veya objektif bir delil, iz, emare veya tarafsız tanık beyanının bulunmadığı sonucuna varmışlardır. Anayasa Mahkemesi ayrıca, ivedilikle başlatılan soruşturmanın makul bir sürede tamamlandığını, başvuranın iddialarının yeterli bir incelemeye tabi tutulduğunu, başvuranın soruşturma evrakına erişebildiğini ve sürece katılabildiğini gözlemlemiştir. Anayasa Mahkemesi, başvuranın iddialarına yönelik yrtlen soruşturmanın, etkili

bir soruşturma yürütme pozitif yükümlülüğünün gerekliliklerini karşıladığı sonucuna varmıştır.

3. 28 Mart 2016 Tarihli Tıbbi Rapor

28. Başvuranın talebi üzerine, 28 Mart 2016 tarihinde, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalından iki profesör ve bir uzman doktor başvuranı muayene ederek bir rapor düzenlemişlerdir. Rapora göre, başvuranın yapılan fiziki muayenesinde herhangi bir yaralanmaya rastlanmamış olup, söz konusu olayların üzerinden geçen süre göz önüne alındığında böyle bir bulguya rastlanması da zaten muhtemel görülmemiştir. Bununla birlikte, yapılan ruhsal muayenede, başvuranın, kendisine yoga felsefesi eğitiminin bir gereği olarak sunulan “cinsel aydınlanma eğitimi” kapsamında gerçekleştirilen cinsel eylemler sonucunda hafif düzeyde travma sonrası stres bozukluğu geliştiği tespit edilmiştir. Söz konusu bozukluğun belirtileri, inkâr ve kaçınma mekanizmalarıyla bastırıldığı ve başvuranın beyanlarının tutarlı ve güvenilir olduğu belirtilmiştir. Başvuran, yaşadığı deneyimler sonucunda duygusal sıkıntı çekmekteydi. Bu bağlamda, tespit edilen ruhsal travma bulguları, başvuranın tanıdığı bir erkek tarafından cinsel istismara uğradığı yönündeki anlatımıyla uyumludur. Raporda, söz konusu belirtilerin yaşamsal tehlikeye neden olmadığı, ancak başvuranın sağlığının ve algılama yeteneğinin basit tıbbi müdahaleyle giderilemeyecek düzeyde bozulmasına yol açtığı sonucuna varılmıştır. Rapor, başvuranın tıbbi muayenesine ve psikolog tarafından düzenlenen psikolojik değerlendirme raporuna dayandırılmıştır. Ayrıca, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinin 21 Kasım 2014 tarihli raporu ile başvuranın 2014 yılında verdiği beyanlar da dikkate alınmıştır.

4. Y'nin Şikâyeti Üzerine X Hakkında Başlatılan Ceza Yargılaması

29. İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi, 17 Aralık 2015 tarihinde, başvuranın iddialarına ilişkin soruşturma sürecinde başvuran lehine tanık beyanında

bulunan ve X hakkında benzer iddialarda bulunan Y'nin Şikâyeti zerine başlatılan ceza yargılamasında X'in beraatine karar vermiştir (bk. yukarıda 17, 20, 23 ve 24. paragraflar). Ağır Ceza Mahkemesi, Y'nin yüksek lisans derecesine sahip bir niversite mezunu olduğunu, X ile olan iliŐkisine dair ilk kez beyanda bulunduğunda, X'in eylemlerinin tecavüz teŐkil ettiğini düŐünmediđini ve aksi yönde düŐünmüŐ olsaydı bilinŐsiz bir insan olmadığı işin X hakkında ŐikayetŐi olmuş olacağını belirttiğine dikkat őkemiŐtir. Mahkeme ayrıca Y'nin, beş yıl boyunca haftada birkaÇ gün X ile birlikte yaŐadıđını ve bu yıllar boyunca Şiddete maruz kaldığını iddia etmesine rağmen o dönemde bu iddiaları dile getiremediğini de beyan ettiğini kaydetmiştir. Y, ancak bir arkadaŐının kendisine yaŐadıklarının normal olmadığını söylemesi zerine Şiddete maruz kaldığını fark ettiğini iddia etmiştir. Ağır Ceza Mahkemesi, Y'nin eğitim ve sosyal durumu göz önüne alındığında, söz konusu yıllardaki eylemsizliğine ilişkin getirdiği bu aŐıklamayı hayatın olağan akıŐına aykırı bulmuŐtur. Ağır Ceza Mahkemesi ayrıca, bazı tanıkların Y'nin vücudunda morluklar gördüklerini bildirmesine ve tıbbi raporlarda vücudunun belirli yerlerinde hassasiyet olduğu kaydedilmesine rağmen bu yaralanmaların spor faaliyetleri sırasında veya günlük yaŐamın akıŐı iÇinde meydana gelmiş olabileceğine dikkat őkemiŐtir. Mahkeme, Y'nin vücudunda cinsel Şiddet izine rastlanmadığını ve Y'nin, X ile gerŐekleŐen cinsel birlikteliklerin kendi rızası dışında yaŐandıđına dair bir beyanda bulunmadığını tespit etmiştir.

30. Yargıtay 25 Aralık 2019 tarihinde, İstanbul Ağır Ceza Mahkemesinin kararını onamıŐtır.

İLGİLİ YASAL ÇERÇEVE VE UYGULAMA

A. İlgili İç Hukuk

1. Anayasa

31. Anayasa'nın ilgili hükümleri aşağıdaki gibidir:

17. Madde

“...

Herkes, yaşama, maddî ve manevî varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir.

...”

129. Madde

“Memurlar ve diğer kamu görevlileri Anayasa ve kanunlara sadık kalarak faaliyette bulunmakla yükümlüdürler

...”

2. Türk Ceza Kanunu

32. İlgili dönemde yürürlükte olan Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı Kanun) ilgili hükümleri şu şekildedir:

102. Madde

Cinsel saldırı

Cinsel saldırı

MADDE 102

“(1) Cinsel davranışlarla bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlal eden kişi, mağdurun şikâyeti üzerine, iki yıldan yedi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Fiilin vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle işlenmesi durumunda, yedi yıldan on iki yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Bu fiilin eşe karşı işlenmesi halinde, soruşturma ve kovuşturmanın yapılması mağdurun şikâyetine bağlıdır.

(3) Suçun;

A.G. / TÜRKİYE KARARI

a) Beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı,

b) Kamu görevinin veya hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle,

c) Üçüncü derece dahil kan veya kayın hısımlığı ilişkisi içinde bulunan bir kişiye karşı,

d) Silahla veya birden fazla kişi tarafından birlikte,

İşlenmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilen cezalar yarı oranında artırılır.

(4) Suçun işlenmesi sırasında mağdurun direncinin kırılmasını sağlayacak ölçünün ötesinde cebir kullanılması durumunda kişi ayrıca kasten yaralama suçundan dolayı cezalandırılır.

(5) Suçun sonucunda mağdurun beden veya ruh sağlığının bozulması halinde, on yıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur.

(6) Suç sonucu mağdurun bitkisel hayata girmesi veya ölümü halinde, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.”

Çocukların cinsel istismarı

109. Madde

Kişi hürriyetinden yoksun kılma

“(1) Bir kimseyi hukuka aykırı olarak bir yere gitmek veya bir yerde kalmak hürriyetinden yoksun bırakan kişiye, bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir.

(2) Kişi, fiili işlemek için veya işlediği sırada cebir, tehdit veya hile kullanırsa, iki yıldan yedi yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(3) Bu suçun;

a) Silahla,

b) Birden fazla kişi tarafından birlikte,

c) Kişinin yerine getirdiği kamu görevi nedeniyle,

d) Kamu görevinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle,

e) Üstsoy, altsoy veya eşe karşı,

f) Çocuğa ya da beden veya ruh bakımından kendini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı,

İşlenmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza bir kat artırılır.

(4) Bu suçun mağdurun ekonomik bakımdan önemli bir kaybına neden olması halinde, ayrıca bin güne kadar adli para cezasına hükmolunur.

(5) Suçun cinsel amaçla işlenmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek cezalar yarı oranında artırılır.

...”

3. Ceza Muhakemesi Kanunu

33. İlgili dönemde yürürlükte olan Ceza Muhakemesi Kanunu’nun (5271 sayılı Kanun) ilgili hükümleri şu şekildedir:

8. Madde

Bağlantı kavramı

“(1) Bir kişi, birden fazla suçtan sanık olur veya bir suçta her ne sıfatla olursa olsun birden fazla sanık bulunursa bağlantı var sayılır.

(2) Suçun işlenmesinden sonra suçluyu kayırma, suç delillerini yok etme, gizleme veya değiştirme fiilleri de bağlantılı suç sayılır.”

Madde 9/1

Davaların birleştirilerek açılması

“(1) Bağlantılı suçlardan her biri değişik mahkemelerin görevine giriyorsa, bunlar hakkında birleştirilmek suretiyle yüksek görevli mahkemede dava açılabilir.

...”

Madde 12/1 ve 2

Yetkili mahkeme

“(1) Davaya bakmak yetkisi, suçun işlendiği yer mahkemesine aittir.

(2) Teşebbüste son icra hareketinin yapıldığı, kesintisiz suçlarda kesintinin gerçekleştiği ve zincirleme suçlarda son suçun işlendiği yer mahkemesi yetkilidir.

...”

Madde 67/6

Bilirkişi raporu, uzman mütalaası

“...

6) Cumhuriyet savcısı, katılan, vekili, şüpheli veya sanık, müdafii veya kanunî temsilci, yargılama konusu olayla ilgili olarak veya bilirkişi raporunun hazırlanmasında değerlendirilmek üzere ya da bilirkişi raporu hakkında, uzmanından bilimsel mütalaa alabilirler. Sadece bu nedenle ayrıca süre istenemez.”

Madde 172/2

Kovuşturmaya yer olmadığına dair karar

“...

(2) (Değişik: 2/1/2017-KHK-680/10 md.; Aynen kabul: 1/2/2018-7072/9 md.) Kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildikten sonra kamu davasının açılması için yeterli şüphe oluşturacak yeni delil elde edilmedikçe aynı fiilden dolayı kamu davası açılmaz.

...”

B. İlgili Ulusal Uygulamalar

34. 3 Ekim 2012 tarihinde Yargıtay 14. Ceza Dairesi, dini bir tarikatın lideri olduğu iddia edilen sanığın cinsel suçlardan beraatine ilişkin ilk derece mahkemesi kararını bozan bir karar vermiştir (E. 2012/9412 K.). Söz konusu sanık, oral seksin bir ibadet biçimi olduğu ve cinsel birlikteliğin kendilerini Tanrı’ya yakınlaştıracacağı bahanesiyle hem erkek hem kadın mağdurlarıyla oral, vajinal ve anal yoldan cinsel ilişkiye girmekle suçlanmıştır. Yargıtay 14. Ceza Dairesi, özellikle erkeklerin eşlerini ve nişanlılarını sanıkla cinsel ilişkiye girmeleri için getirdikleri hususunu dikkate alarak, sanığın hile ve

manipülasyon yoluyla ve mağdurların dini inançlarını suistimal ederek rızalarını elde ettiğini ve bu nedenle cezalandırılması gerektiği kanaatine varmıştır.

35. Yargıtay 14. Ceza Dairesi, 19 Aralık 2016 tarihli (2016/8588 sayılı) bir başka kararda, sanıkla cinsel ilişkiye giren mağdurların rızalarının bulunması nedeniyle sanığın kendisine yöneltilen suçlamalardan beraatine karar verilmesi gerektiğine hükmetmiştir. Söz konusu davada, kendisini dini unvanlara sahip biri olarak tanıtan sanık, biri resmi nikahlı eşi olmak üzere yedi kadınla birlikte yaşamıştır. Sanık, diğer kadınlarla dini nikah kıymıştır. 14. Ceza Dairesi, beş şikâyetçinin sanıkla cinsel ilişkiye rıza göstermediğine veya sanığın onlara karşı şiddet ya da zor kullandığına dair herhangi bir bulgu bulunmadığı sonucuna varmıştır. Daire yelerinden biri, karşı oy kullanarak, sanığın cinsel eylemleri dini gereklilikler olarak sunduğunu ve mağdurların manevi mertebelerini yükseltmelerini sağlayan bir yol olarak gösterdiğini kaydetmiştir. Söz konusu ye, sanığın eylemlerinin aldatma teşkil ettiğini ve mağdurların rızasını geçersiz kıldığını değerlendirmiştir.

36. 14. Ceza Dairesi, 11 şubat 2021 tarihli (2021/1125 sayılı) bir başka kararda, kendisini din alimi olarak tanıtan sanığın  yetişkin erkeğe yönelik cinsel saldırı suçundan mahkmiyetine ilişkin kararı bozmuştur. Yargıtay, söz konusu oral ve anal cinsel ilişki eylemleri sırasında sanığın cebir veya tehdit kullanmadığına ve tüm tarafların bu eylemlere rıza gösterdiğine hükmetmiştir. Yargıtay, sanığın mağdurların saygısını ve güvenini kazanma amacı taşıyan beyanlarının hile niteliği taşımadığını belirtmiştir. Yargıtay yelerinden biri karara muhalif görüş sunmuştur. Söz konusu ye, sanığın mağdurlarla cinsel ilişkiye girmiş olması ve onları bu eylemler yoluyla ilim aktaracağına ikna etmiş olmasının hile kullanmak suretiyle iradelerini fesada uğratma olarak değerlendirilmesi gerektiğini belirtmiştir.

C. İlgili Uluslararası Yasal Çerçeve

37. İlgili uluslararası yasal çerçeveye ilişkin bilgilere şu kararlardan ulaşılabilir: *S.M./Hırvatistan* ([BD], no. 60561/14, § 125, 25 Haziran 2020); *M.C./Bulgaristan* (no. 39272/98, §§ 101 ve 108, AİHM 2003-XII); *Luca/Moldova Cumhuriyeti* (no. 55351/17, § 51, 17 Ekim 2023); *X/Yunanistan* (no. 38588/21, §§ 27-28 ve 30-31, 13 Şubat 2024); ve *Z/Çek Cumhuriyeti* (no. 37782/21, §§ 29-32, 20 Haziran 2024).

ŞİKÂYET

38. Başvuran, Sözleşme'nin 6. maddesi gereğince, yetkililerin iddialarına ilişkin etkili bir soruşturma yürütmediğinden şikâyet etmektedir. Bu bağlamda, başvuran, Akçakoca savcısının ve Düzce Sulh Ceza Mahkemesinin kendisine karşı basmakalıp bir yaklaşım sergilediğini belirtmiştir. İlgililer, başvuranın yoga öğretmeni olarak yetkisini kötüye kullanan X ile olan ilişkisinin niteliğini değerlendirememişlerdir. Yetkililer, iddiaları doğrulayan 21 Kasım 2014 tarihli Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi raporunu dikkate almamışlardır. Başvuran, X'in birçok kadını beyin yıkamasına maruz bıraktığını, ilgilileri sosyal çevrelerinden ve ailelerinden uzaklaştırdığını ve izole ettiğini iddia etmiştir. Başvuran, X'in kendilerini insanüstü güçlere sahip olduğuna ve emirlerine uymaları gerektiğine inandırdığını belirtmiştir.

39. Mahkeme içtihatlarında tecavüz ve ağır cinsel saldırının, Sözleşme'nin 3. maddesi kapsamına giren bir muameleler olarak yer almaktadır. Bu suçlar genellikle temel değerleri ve “özel hayatın” temel unsurlarını ilgilendirdiğinden, Mahkeme, Sözleşme'nin 8. maddesi kapsamında tecavüz ve cinsel saldırı vakalarını soruşturma yükümlülüğüyle ilgili davaları da incelemiştir (bk. yukarıda anılan *X/Yunanistan*, § 65 ve *Y/Bulgaristan*, no. 41990/18, §§ 63-64, 20 Şubat 2020 ve içinde belirtilen davalar).

40. Davanın hukuki nitelendirmesi konusunda takdir yetkisine sahip olan Mahkeme, davanın olay ve olgularını değerlendirmiş (bk., *Radomilja ve diğerleri/Hırvatistan* [BD], no. 37685/10 ve 22768/12, §§ 110-26, 20 Mart 2018 ve *Grosam/Çek Cumhuriyeti* [BD], no. 19750/13, § 90, 1 Haziran 2023) başvuranın şikâyetinin Sözleşmenin 3. ve 8. maddelerinin usuli yönü bakımından incelenmesi gerektiği kanaatine varmıştır (bk. yukarıda anılan *X/Yunanistan*, § 63, ve yukarıda anılan *Y/Bulgaristan*, §§ 63-64). Bu hükümlerin ilgili kısımları aşağıdaki gibidir:

3. Madde

“Hiç kimse işkenceye veya insanlık dışı ya da aşağılayıcı muamele veya cezaya tabi tutulamaz.”

8. Maddenin 1. Fıkrası

Herkes özel ve aile hayatına ... saygı gösterilmesi hakkına sahiptir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

A. Tarafların Beyanları

41. Hükümet, başvuranın 28 Mart 2016 tarihli raporu ulusal makamlara sunmaması nedeniyle iç hukuk yollarını tüketmediğini ileri sürmüştür. Hükümet, bu raporun başvuranın iddialarına ilişkin soruşturmanın sonuçlanmasından sonra elde edildiğini belirterek, başvuranın bunu bireysel başvuru kapsamında Anayasa Mahkemesine sunabileceğini veya Türk Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 172. maddesi uyarınca bu yeni delil unsuruna dayanarak savcılığa yeni bir suç duyurusunda bulunabileceğini ileri sürmektedir.

42. Hükümet, başvuranın şikâyetine ilişkin soruşturmanın ceza hukuku ve uygulanabilir prosedürler uyarınca kapsamlı ve etkili bir şekilde yürütüldüğünü belirtmektedir. Hükümet özellikle, soruşturmadan sorumlu

makamların başvuranın iddialarına derhal yanıt verdiğini ve haklarını korumak için tedbirler aldığını, örneğin ifadelerinin kadın polis memurları tarafından alınmasını sağladığını ve X ile aynı koşullarda soruşturma dosyasına erişim imkânı tanıdığını ve ayrıca tıbbi nitelikteki incelemeler de dâhil olmak üzere gerekli tüm incelemeleri hızla gerçekteştirdiğini vurgulamıştır.

43. Hükümet, iç hukuk uyarınca soruşturmaların birleştirilmesinin savcıların takdirine bağlı olduğunu ve savcıların bu soruşturmaları bir arada yürütmeyi gerekli görmedikleri için, başvuranın iddialarına ilişkin soruşturmanın toplu şikâyetten ayrı olarak yürütüldüğünü ileri sürmüştür. Bu bağlamda Hükümet, başvuranın, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının şikayetlerine ilişkin soruşturmayı diğer şikayetçilerin iddialarına ilişkin soruşturmadan ayırma kararına itiraz etmediğini vurgulamıştır (bk. yukarıda anılan 10. paragraf).

44. Hükümet ayrıca, soruşturma makamlarının başvuranın psikolojik baskı iddialarına hassas bir yaklaşım sergilediğini ve söz konusu cinsel ilişkiye rıza gösterip göstermediğini belirlemek için birçok tedbir aldığını gözlemlemiştir. Başvuran, jinekolojik ve psikolojik muayenelerden geçmiştir. Cumhuriyet savcısı, ilgilinin eylemlerinin sonuçlarını anlayabilecek durumda olup olmadığını belirlemeye çalışmış ve herhangi bir ilişkiye zorlanıp zorlanmadığını değerlendirmek amacıyla birçok tanığın ifadesini dinlemiştir.

45. Son olarak Hükümet, Anayasa Mahkemesinin de ulusal makamların kararlarını incelediğini ve soruşturmanın, fiziksel ve manevi bütünlüğün korunması ve geliştirilmesi hakkının korunması için etkili bir ceza hukuku mekanizmasının uygulanmasına ilişkin pozitif yükümlülüğün gereklerini karşıladığı sonucuna vardığını kaydetmiştir. Hükümet, Anayasa Mahkemesinin vardığı sonuçtan uzaklaşmak için hiçbir neden olmadığı kanaatine varmıştır.

46. Başvuran, 28 Mart 2016 tarihli raporun ulusal makamlara sunduğu dosyaya dâhil edildiğini belirtmiştir. Başvuran, şikâyetlerinin ve iddialarının doğruluğunu teyit eden tıbbi raporlara rağmen, X'in yargı sisteminin ataerkil yaklaşımı nedeniyle yargılanmadığı veya mahkûm edilmediği yönündeki şikâyetini yinelemiştir.

B. Mahkemenin değerlendirmesi

47. Hükümetin, başvuranın iç hukuk yollarını tüketmediği yönündeki iddiasıyla ilgili olarak Mahkeme, başvuranın bu iddiaya yanıt vermiş olmasına rağmen, 28 Mart 2016 tarihli raporu hangi mahkemeye sunduğunu belirtmediğini gözlemlemektedir. Ayrıca, başvuran böyle bir başvuruda bulunduğuna dair hiçbir delil sunmamıştır. Özellikle, dosyadaki hiçbir belge, başvuranın 2015 yılında Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunduktan sonra Anayasa Mahkemesine bir ek görüş sunduğunu göstermemektedir. Ayrıca, başvuran, Hükümetin yargı makamlarına yeni bir şikâyetle bulunabileceği yönündeki iddiasına veya böyle bir çözümün Sözleşme'ye ilişkin şikâyetlerini gidermede etkili olup olamayacağı iddiasına yanıt vermemiştir.

48. Bununla birlikte, Mahkeme, başvurunun aşağıda belirtilen gerekçelerle açıkça dayanaktan yoksun olması ve kabul edilemez olması nedeniyle, başvuranın iç hukuk yollarını tüketme yükümlölüğünü yerine getirip getirmediğini belirlemeyi gereksiz görmektedir (bk. benzer bir yaklaşım için *Nakhmanovich/Rusya* (k.k.), no. 55669/00, 28 Ekim 2004; *Baranska/Polonya* (k.k.), no. 46863/09, 16 Aralık 2014; *Olsoy/Türkiye* (k.k.), no. 75468/10, 26 Mayıs 2015; ve *M.A. ve diğerleri/Litvanya* (k.k.), no. 25564/18, ř 44, 29 Mart 2022).

49. Mahkeme, Sözleşmenin 1. maddesi gereğince, Yüksek Sözleşmeci Tarafların kendi yetki alanları içindeki herkese Sözleşme'nin 3. maddesiyle birlikte, Sözleşme'de tanımlanan hak ve özgürlükleri güvence altına alma

yükümlülüğünün, Devletlerin kendi yetki alanları içindeki kişilerin, üçüncü şahıslar tarafından uygulanan kötü muamele de dâhil olmak üzere, kötü muameleye maruz kalmamalarını sağlamaya yönelik tedbirler almasını gerektirdiğini yeniden belirtmektedir. Bu duruma dayanılarak, Devletlerin Sözleşme'nin 3. maddesinde yer alan, tecavüzü ve ağır cinsel saldırıyı etkili bir şekilde cezalandıran ceza hukuku hükümlerini benimseme ve bu hükümleri etkili soruşturmalar ve yargılamalar yoluyla somut olarak uygulama konusunda pozitif bir yükümlülüğü bulunmaktadır (bk. *M.C./Bulgaristan*, no. 39272/98, §§ 149-53, AİHM 2003-XII; *M.N./Bulgaristan*, no. 3832/06, §§ 35-38, 27 Kasım 2012; yukarıda anılan ve *X/Yunanistan*, § 66).

50. Ayrıca, Mahkeme daha önce de Sözleşme'nin 8. maddesi anlamında özel hayat kavramının, bir kişinin fiziksel ve psikolojik bütünlüğünü de kapsadığına karar vermiştir (bk., örneğin, *A ve B/Hırvatistan*, no. 7144/15, § 106, 20 Haziran 2019). Sözleşme'nin 8. maddesinin temel amacı, bireyi kamu makamlarının keyfi eylemlerine karşı korumak olsa da, özel hayata etkin "saygıyla" ilgili olarak, bireyler arasındaki ilişkiler alanında tedbirler alınmasını gerektirebilecek pozitif yükümlülükler de olabilir (bk., örneğin, *Isaković Vidović/Sırbistan*, no. 41694/07, § 58, 1 Temmuz 2014). Bireylerin eylemlerine karşı koruma alanında Sözleşme'nin 8. maddesine saygıyı güvence altına almak için kullanılacak araçların seçimi ilke olarak Devletin takdir yetkisi dâhilinde olsa da temel değerlerin ve mahremiyetin temel yönlerinin söz konusu olduğu tecavüz ve ağır cinsel saldırı gibi ciddi fiillere karşı etkili caydırıcılık ve etkili ceza hükümlerini gerektirmektedir. Mahkeme, Devletin 8. madde kapsamındaki kişinin fiziksel bütünlüğünü koruma yükümlülüğünün, bir ceza soruşturmasının etkinliğine ilişkin konuları da kapsayabileceği ihtimalini bertaraf etmemiştir (bk. yukarıda anılan *M.C.*, §§ 150 ve 152 ve yukarıda anılan *X/Yunanistan*, § 67). Bu pozitif yükümlülük ayrıca, rıza dışı tüm cinsel eylemlerin suç sayılmasını ve etkin

bir şekilde soruşturulmasını gerektirmektedir (bk. ek atıflarla birlikte *E.G./Moldova Cumhuriyeti*, no. 37882/13, § 39, 13 Nisan 2021).

51. Etkili olabilmesi için soruşturmanın yeterince kapsamlı ve objektif olması gerekmektedir. Yetkililer, söz konusu suça ilişkin delil elde etmek için ellerindeki tüm makul tedbirleri almalıdır; bu tedbirler arasında tanık ifadelerinin toplanması, bilirkişi raporlarının alınması ve adli tıp delillerinin toplanması yer almaktadır. İlke olarak, her türlü soruşturma, davanın olaylarının ortaya konmasına, suçun sorumlularının tespit edilmesine ve gerektiği takdirde cezalandırılmasına yol açabilmelidir. Bu durum, sonuç odaklı bir yükümlülük değil, araç odaklı bir yükümlülüktür. Bu gereklilik, tüm yargılamaların mahkûmiyetle veya belirli bir cezayla sonuçlanması zorunluluğunu getirmese de, ulusal makamlar fiziksel veya psikolojik acıların cezasız kalmasına izin vermemelidir. Bu bağlamda, ivedilik ve makul özen gerekliliği de üstü kapalı olarak mevcuttur. Buna karşın, ulusal makamların izlediği soruşturma yöntemlerine Mahkemenin müdahale etmesi söz konusu değildir; ancak bu makamların ilgili unsurları açıkça göz ardı etmiş olmaları veya keyfi bir şekilde hareket etmiş olmaları durumu hariçtir. Bununla birlikte, bariz bir yönü araştırmamak, bir soruşturmanın etkinliğini ciddi şekilde tehlikeye atabilir (bk. *S.Z./Bulgaristan*, no. 29263/12, § 50, 3 Mart 2015, ve yukarıda anılan *X/Yunanistan*, § 69 ve içinde anılan davalar).

52. Mevcut davanın koşullarıyla ilgili olarak, Mahkeme öncelikle başvuranın X hakkındaki iddiaların farklı savcılar tarafından yürütülen ayrı soruşturmalara konu olmasından şikâyet etmediğini tespit etmektedir. Başvuranın şikâyeti ve sonrasındaki görüşleri, Akçakoca savcısının ve Düzce Sulh Ceza Mahkemesinin, kendisine göre yoga öğretmeni olarak yetkisini kötüye kullanan X ile olan ilişkisinin niteliğini değerlendirememesi veya 21 Kasım 2014 tarihli tıbbi raporu dikkate almaması nedeniyle soruşturmanın etkinliğine ilişkin şikâyetiyle sınırlıdır. Başvuran, söz konusu eksikliklerin bu yetkililerin ataerkil yaklaşımından kaynaklandığını belirtmiştir. Bununla birlikte, Hükümet bu başvurudan haberdar edildiğinde, konuyla ilgili bir soru

yneltiymiş ve Hükümet bu noktaya ilişkin ayrıntılı bir görüş sunmuştur. Dolayısıyla Mahkemenin soruşturmaya ilişkin incelemesi, resen ileri sürdüğü konular da dâhil olmak üzere, ilgili tüm konuları kapsayacaktır.

53. Mahkeme, bu davadaki görevinin, ulusal makamların, başvuranın tecavüz iddiaları hakkında etkili bir soruşturma yürüterek ceza hukuku hükümlerinin somut olarak uygulanmasını sağlayıp sağlamadığını incelemek olduğunu değerlendirmektedir; Mahkeme özellikle de başvuranın söz konusu cinsel eylemlere rızasını geçersiz kılacak koşullara ilişkin argümanlarını dikkate alacaktır.

54. Bu bağlamda Mahkeme, İstanbül, İzmir ve Akçakoca Savcılığının derhal soruşturma başlattığını ve başvuranın ve diğer şikyetilerin şikâyetlerini incelemeye başladığını gözlemlemektedir (bk. yukarıda 7. paragraf). Son olarak, başvuranın iddia edilen son tecavüz olayının gerçekleştiği bölgede yetkili olan Akçakoca savcısı soruşturmaya devam etmiştir. Diğer iki savcı ise yetkilerini reddeden kararlar vermişlerdir (bk. yukarıda 10. paragraf). Hükümetin de belirttiği gibi, Mahkeme, kendisine sunulan dosyada başvuranın bu kararlara itiraz ettiğini gösteren hiçbir delil bulunmadığını gözlemlemektedir. Başvuran bu konuda Hükümetin sunduğu bilgilere de yanıt vermemiştir. Genel olarak cinsel saldırıların niteliği ve başvuranın belirttiği özel ilişki türü bağlamında X tarafından işlendiği iddia edilen özel suçlar göz önüne alındığında, Mahkeme, yetkililerin başvuranın şikâyetlerinin soruşturulmasının diğer soruşturmalardan ayrı olarak Akçakoca savcısına devretme kararının keyfi veya Devlet yetkililerinin Sözleşmenin 3 ve 8. maddeleri kapsamındaki pozitif yükümlülüklerini yerine getirmemesi olarak yorumlanamayacağını değerlendirmektedir. Her halükârda, yukarıda da belirtildiği gibi, başvuran bu konuda açık bir şikyette bulunmamıştır.

55. Mahkeme ayrıca, Akçakoca Savcılığının, iddia edilen cinsel saldırılara ilişkin herhangi bir fiziksel veya psikolojik delil elde etmek amacıyla başvuranın çok detaylı bir şekilde incelenmesi talimatını verdiğini

de gözlemlemektedir (bk. yukarıda 12 ve 13. paragraflar). Mahkeme, savcının yönelttiği bazı soruların (bk. yukarıda anılan 13. paragraf) Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Yetişkin Adli Tıp Kurulu tarafından yapılan ilgili incelemenin (bk. yukarıda 22. paragraf) ve savcının vardığı sonuçların iddialarına ışık tutacak nitelikte olmadığını endişeyle belirtmekle birlikte (bk. *C/Romanya*, no. 47358/20, § 83, 30 Ağustos 2022), başvuranın gerek ulusal düzeyde gerekse Sözleşme'nin 3. ve 8. maddeleri gereğince, Mahkeme önünde ikincil mağduriyetten şikâyet etmediğini de gözlemlemektedir (genel ilkeler için bk. yukarıda anılan *X/Yunanistan* § 68). Her halükârda, Mahkeme soruşturmada iddia edilen hatalar veya münferit eksikliklerle ilgilenmez ve davanın koşullarını değerlendirirken ulusal makamların yerine geçemez (bk. yukarıda anılan *M.C.*, § 168, ve yukarıda anılan *X/Yunanistan*, § 71). Mahkeme, Akçakoca Savcılığının ilgili tüm delilleri elde etmek ve güvence altına almak için çaba gösterdiğini değerlendirmektedir.

56. Mahkeme, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Yetişkin Adli Tıp Kurulu tarafından savcının talebi üzerine 21 Kasım 2014 tarihinde düzenlenen raporda, X ile başvuran arasında bir usta-çırak ilişkisinin bulunduğunu tespit etmektedir. Doktorlar, başvuranın X'in etkisi altında olduğu ve bu durumun rızasını geçersiz kılmış olabileceği sonucuna varmışlardır. Bununla birlikte raporda, başvuranın iddialarının desteklendiğine dair kesin bir sonuca varılmamıştır. Bu bağlamda, başvuranın bizzat muayene etmemiş olsalar da soruşturma dosyasının içeriğini inceleyen Dokuz Eylül ve Celal Bayar üniversitelerinden iki diğer akademik kurulunun vardığı sonuçları dikkate almak son derece önemlidir. Bu kurullar, 21 Kasım 2014 tarihli raporun tespitlerine itiraz ederek, söz konusu cinsel ilişkilerin başvuranın rızası olmadan gerçekleştiğini gösteren hiçbir delilin bulunmadığı sonucuna varmıştır (yukarıda 21. paragraf). Savcı, ceza davası açmama kararında, başvuranın iddia edilen olaylardan çok sonra şikâyetle bulunduğunu kaydetmiştir (bk. yukarıda 22. paragraf). Bu bağlamda Mahkeme, bağlamı dikkate alan bir değerlendirmenin önemine dikkat çekmekte olup, bu

durumun da ulusal makamların dosyadaki diğ er unsurlar ışığında Őik yetin zamanlamasının önemini incelemesini gerektirecektir. Mahkeme bu bağlamda, savcının ilgilinin Őik yetinin geç yapıldığını tespit etmesine rağmen, elindeki tüm tıbbi raporları incelediğini ve başvuranın rızasının geçersiz kılındığı iddiasını destekleyecek hiçbir delilin bulunmadığı sonucuna vardığını saptamaktadır. Mahkemeye sunulan dosyada, Akçakoca savcısının kararının, rızanın rolü ve ge erliliğı veya aldatma kavramına ilişkin Yargıtay içtihatlarına aykırı olduğına dair hiçbir unsur bulunmamaktadır (bk. yukarıda 34 ve 36. paragraflar). Ayrıca, Anayasa Mahkemesi, savcının bilimsel delilleri elde etmek ve değ erlendirmek için attığı adımları kapsamlı bir Şekilde inceledikten sonra, soruşturmanın soruşturma yürütme yükümlülüğünün gerekliliklerini karşıladığı sonucuna varmıştır (bk. yukarıda 27. paragraf). Nitekim, savcı ve ardından sulh ceza mahkemesi, başvuranın hipnoz altında tecavüz iddiasını değ erlendirirken hipnozla ilgili bilimsel hususları, ayrıca beyin yıkama ve psikolojik baskı iddialarını incelerken de entelektüel kapasitesini ve eğitim düzeyini dikkate almış gibi görünmektedir (yukarıda anılan *Z/ ek Cumhuriyeti kararıyla karşılaştırma*, § 57). Dolayısıyla Mahkeme, soruşturma dosyasındaki tıbbi raporların içeriğinin, Akçakoca Savcılığı veya Düzce Sulh Ceza Mahkemesinin X hakkında ceza davası açmama kararında açık bir hususu göz ardı ettiğini veya keyfi hareket ettiğini düşündürecek nitelikte olmadığı sonucuna varmıştır (bk. yukarıda anılan *S.Z.*, § 50; yukarıda anılan *Y/Bulgaristan* § 82; ve yukarıda anılan *X/Yunanistan*, § 69, bk. ayrıca yukarıda 51. paragraf).

57. Mahkeme ayrıca, soruşturma makamlarının başvuran ve X'ten ayrıntılı ifadeler aldığını ve başvuran ve X tarafından yetkililere önerilen birçok tanığın da dinlendiğini tespit etmektedir. Mahkeme, tanıkların çoğunun, başvuranın X'in çıraklarını doğ  st  g  lere sahip olduğına inandırıdığı ve hipnoz ile beyin yıkama gibi belirli yöntemlerle ilgilileri kendi iradesine uygun hareket etmeye yönlendirdiğine ilişkin başvuranın iddialarını

doğrulamadığını tespit etmektedir. Ayrıca, başvuran X'in yoga öğretmeni olarak yetkisini kötüye kullanarak, kendi iradesini hiçe sayıp rızası olmadan cinsel ilişkiye girdiğini belirtse de Mahkeme, başvuranın kendisinin ulusal makamlar önünde söz konusu cinsel ilişkilerin yoga öğretmenliği eğitimini tamamladıktan ve 2012 yılında İzmir'de X'in yoga merkezinin bir şubesini açtıktan sonra başladığını belirttiğini kaydedebilir (bk. yukarıda 5 ve 14. paragraflar).

58. Son olarak, 28 Mart 2016 tarihli rapor başvuranın iddialarını doğrular gibi görünse de Hükümetin belirttiği üzere bu rapor soruşturmada sorumlu yetkililerin dikkatine sunulmamış ve başvuran da ilgili delil sunarak bu duruma itiraz etmemiştir. Dolayısıyla, söz konusu raporun sonuçlarını inceleme imkânı bulamayan bu yetkililerin eksik bir soruşturma yürüttüğü veya yanlış ya da keyfi sonuçlara vardığı çıkarımı yapılamaz.

59. Özetle, Mahkeme, savcının 8 Eylül 2015 tarihli kararında X hakkında ceza davası açmamaya karar vermesinin, etkili bir soruşturma yürütülmemesi olarak yorumlanamayacağını değerlendirmektedir. Soruşturma dosyasındaki belgeler ve savcının kararı, savcının gerçekten de başvuranın tecavüz iddialarına ilişkin bir soruşturma yürüttüğünü ve dolayısıyla savcının ilgilinin söz konusu cinsel ilişkiye rızasını geçersiz kılacak koşulları incelediğini göstermektedir.

60. Yukarıda belirtilenleri dikkate alarak, Mahkeme, yetkililerin Sözleşmenin 3. ve 8. maddeleri kapsamındaki pozitif yükümlülüklerini yerine getirmediklerine dair herhangi bir bulgunun bulunmadığı sonucuna varmıştır. Dolayısıyla, başvuru açıkça dayanaktan yoksun olup, Sözleşme'nin 35. maddesinin 3. fıkrasının a) bendi ve 4. fıkrası uyarınca reddedilmesi gerekmektedir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

A.G. / TÜRKİYE KARARI

İşbu karar İngilizce dilinde tanzim edilmiş olup, 13 Şubat 2025 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdürü

Arnfinn Bårdsen
Başkan